Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 9 ноември 2026 г.
(OR. en)

15545/26

COHAFA 92
ALIM 13
FIN 1586
COJUR 60
DEVGEN 183
GENDER 168
CONUN 215
SUSTDEV 94
RELEX 1483

РЕЗУЛТАТИ ОТ РАБОТАТА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
Относно:	Съвместно съобщение до Европейския парламент и Съвета „Защита на ценностите, насърчаване на реформите, постигане на въздействие: хуманитарната дейност на ЕС в условията на променящия се световен ред“ – Заключения на Съвета (9 ноември 2026 г.)

Приложено се изпращат на делегациите заключенията на Съвета относно съвместното съобщение до Европейския парламент и Съвета „Защита на ценностите, насърчаване на реформите, постигане на въздействие: хуманитарната дейност на ЕС в условията на променящия се световен ред“, одобрени на 4206-ото заседание на Съвета от 9 ноември 2026 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА СЪВЕТА
ОТНОСНО СЪВМЕСТНОТО СЪОБЩЕНИЕ ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА „ЗАЩИТА НА ЦЕННОСТИТЕ, НАСЪРЧАВАНЕ НА РЕФОРМИТЕ, ПОСТИГАНЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ: ХУМАНИТАРНАТА ДЕЙНОСТ НА ЕС В УСЛОВИЯТА НА ПРОМЕНЯЩИЯ СЕ СВЕТОВЕН РЕД“

1. Съветът приветства новото съвместно съобщение на Европейската комисия и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност относно хуманитарната дейност на ЕС в условията на променящия се световен ред[1], чиято структура се основава на три стълба: 1) защита, 2) изпълнение и 3) партньорство; и взема под внимание придружаващите работни документи на службите на Комисията[2]. Съветът изразява загриженост във връзка с нарастващия брой, продължителност и сложност на хуманитарните кризи през последните години, в резултат на които стотици милиони хора се нуждаят от хуманитарна помощ.

2. Съветът подчертава значението на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ[3] и на Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ[4]. В момент, когато световното финансиране на хуманитарна помощ продължава да бъде подложено на сериозен натиск и хуманитарната помощ става все по-политизирана, Съветът приветства амбицията на Европейския съюз да остане надежден и предвидим дарител. ЕС и неговите държави членки, в качеството си на водещ световен дарител на хуманитарна помощ, остават твърдо ангажирани със защитата на международното хуманитарно право (МХП) и с предоставянето на основана на нуждите, ориентирана към хората хуманитарна помощ, която се опира на основните принципи на хуманност, неутралност, безпристрастност и независимост; и спасяване на човешки живот, защита на засегнатите от кризи лица и запазване на човешкото достойнство при най-тежките кризи.

---

1 9828/26.
2 9828/26 ADD1, 9828/26 ADD 2, 9828/26 ADD 3
3 ОВ C 25, 26.1.2008 г., стр. 1.
4 ОВ L 163, 12.5.1996 г., стр. 1.

3. Съветът изтъква ключовата роля на местните и националните власти, заедно с международните и националните неправителствени организации и местните хуманитарни организации, за координирането, предоставянето и поддържането на ефективна хуманитарна помощ в техния собствен контекст чрез използване на местните знания, насърчаване на сътрудничеството и гарантиране, че помощта достига до засегнатите общности ефективно и справедливо.

4. Освен това Съветът изтъква съществената координираща и изпълнителна роля на ООН в отговор на хуманитарни кризи[5] и изтъква Глобалния преглед на хуманитарната помощ като обща отправна точка за основаното на нуждите вземане на хуманитарни решения от ЕС и неговите държави членки. Съветът подчертава необходимостта от навременно и приобщаващо изпълнение и изпълнение на инициативата за реформа на хуманитарната дейност, както и на процесите на реформи ООН-80 и Голямото споразумение, като основа за по-ефективна, устойчива и отговорна хуманитарна система.

5. По отношение на стълба „Защита“ Съветът приветства намерението за пълноценно използване на хуманитарните, политическите, икономическите, свързаните със сигурността и дипломатическите инструменти на ЕС, за да се спомогне за предотвратяването, смекчаването и реагирането на хуманитарни кризи, като същевременно се запази принципният подход. Съветът подкрепя силния акцент върху подхода „Екип Европа“ за засилване на координирана, ръководена от ЕС хуманитарна дипломация в подкрепа на многостранните хуманитарни усилия. Подходът „Екип Европа“ следва да се основава на съответните силни страни на ЕС и неговите държави членки и да се прилага чрез засилена координация със специалните представители на ЕС, специалните пратеници на ЕС и ръководителите на мисии и, когато е уместно, чрез определянето на звена за връзка в областта на хуманитарната дипломация.

[5] 8966/21.

6. Съветът припомня задължението да се зачита и да се гарантира спазването на МХП при всички обстоятелства[6]. Съветът изтъква, че е важно насърчаването на спазването на МХП да бъде поставено в центъра на външната дейност на ЕС[7]. Във връзка с това Съветът потвърждава отново, че хуманитарната дипломация на ЕС играе решаваща роля за защитата на хуманитарното пространство, включително чрез насърчаване на пълен, безопасен, бърз и безпрепятствен хуманитарен достъп и застъпничество за защитата на всички цивилни лица, включително хуманитарния и медицинския персонал. Освен това Съветът приветства дейността на Глобалната инициатива за възраждане на политическия ангажимент към МХП[8].

7. Съветът изразява дълбока загриженост във връзка с тревожното и системно нарастване и все по-голямото нормализиране на нарушенията на МХП и припомня необходимостта защитата да бъде поставена в центъра на хуманитарната дейност в съответствие със заключенията на Съвета от 2024 г. относно защитата в хуманитарни ситуации[9]. ЕС е разтревожен от безразборното използване на взривни вещества в гъсто населени райони, включително безпилотни летателни апарати и автономни оръжейни системи, и въздействието на това използване върху гражданското население и гражданските обекти. Съветът изтъква отново, че всички страни във въоръжени конфликти трябва да предприемат всички необходими предпазни мерки, за да гарантират защитата на цивилното население и гражданските обекти по време на конфликт; че тези страни трябва да поемат основното задължение да посрещат нуждите на населението под техен контрол; и че държавите и страните във въоръжен конфликт трябва да спазват задължението си за разрешаване и улесняване на бързото, безопасно и безпрепятствено преминаване на хуманитарна помощ. Съветът отчита и предизвикателствата, породени от дезинформацията и манипулирането на информация, които подкопават зачитането на МХП и увеличават рисковете за хуманитарния и медицинския персонал.

---

6 14487, както е установено в общия член 1 от четирите Женевски конвенции.

7 Както е посочено в Насоките на ЕС за насърчаване на спазването на МХП 04_hr_guidelines_humanitarian_en_0.pdf

8 https://www.icrc.org/en/global-initiative-international-humanitarian-law

9 9736/24.

8. ЕС продължава да е силно ангажиран с борбата срещу безнаказаността за най-тежките международни престъпления и припомня, че в съответствие с Женевските конвенции всички държави имат задължението да разследват и, ако е целесъобразно, да преследват или екстрадират заподозрените за тежки нарушения на МХП лица. Съветът изтъква отново непоколебимата си подкрепа за Международния наказателен съд (МНС) за решаващата му роля в борбата срещу безнаказаността за най-тежките престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност като цяло. Съветът насърчава международното сътрудничество в областта на разследването и наказателното преследване на международни престъпления и изтъква, че е важно да се осигури правосъдие за всички жертви.

9. Съветът остава ангажиран с подобряването на безопасността и сигурността на хуманитарните работници и приветства засилените усилия, очертани в съобщението, включително постоянното установяване на механизма за защита на хуманитарните работници. Съветът припомня, че ЕС и неговите държави членки подкрепиха Декларацията за защита на хуманитарните работници[7].

10. Съветът изтъква ангажимента си да използва хуманитарната помощ на ЕС, за да отговори по-добре на нуждите на лицата в най-уязвимо положение и на тези, които са изложени на най-голям риск от дискриминация, включително множествени и пресичащи се форми. Съветът отчита, че децата, включително тези с допълнителна уязвимост, са непропорционално засегнати и са изправени пред особено сериозни рискове по отношение на защитата по време на кризи. Съветът припомня насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти[10] като рамка на политиката на ЕС за защита на децата, засегнати от конфликти. Съветът отбелязва и специфичната уязвимост на хората с увреждания и пречките, пред които те са изправени при достъпа до хуманитарна помощ, като подчертава пълноценното им участие в целия цикъл на хуманитарната програма. Съветът потвърждава отново, че подкрепата за психичното здраве и психосоциалната подкрепа трябва да бъдат неразделна част от дейностите за готовност, реакция и възстановяване във всички сектори.

[10] EEAS-EU-Guidelines-CAAC.pdf

11. Съветът изразява тревога във връзка с увеличаването на броя на потвърдените случаи на сексуално и основано на пола насилие, включително свързано с конфликти сексуално насилие, като жените и момичетата са непропорционално засегнати. Съветът припомня, че сексуалното и основаното на пола насилие, включително свързаното с конфликти сексуално насилие, могат да представляват военни престъпления или престъпления срещу човечеството съгласно международното право. Съветът потвърждава отново ангажимента си да подкрепя усилията за предотвратяване, смекчаване и реагиране на сексуалното и основаното на пола насилие, включително чрез работата по Призива за действие за защита от основано на пола насилие при извънредни ситуации[11]. Съветът насърчава Комисията и държавите – членки на ЕС, да работят активно за насърчаване на равенството между половете, включително подкрепа за организациите за защита на правата на жените. Освен това Съветът насърчава Комисията и държавите членки да отговорят на нуждите от закрила на всички жени, мъже, момичета и момчета, като прилагат гъвкави, адаптивни, съобразени с конфликтите и равенството между половете подходи в съответствие с Плана за действие на ЕС относно жените, мира и сигурността[12] и заключенията на Съвета относно жените, мира и сигурността[13], и взема под внимание Третия план за действие относно равенството между половете на Европейската комисия и върховния представител[14].

12. ЕС продължава да е ангажиран с утвърждаването, защитата и реализирането на всички права на човека и с цялостното и ефективно изпълнение на Пекинската платформа за действие и на Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието (МКНР), както и с резултатите от съответните конференции за преглед и в този контекст продължава да е ангажиран със сексуалното и репродуктивното здраве и произтичащите от това права. Във връзка с това ЕС заявява отново ангажимента си да утвърждава, защитава и реализира правото на всеки човек да има пълен контрол и да решава свободно и отговорно въпросите, свързани с неговата сексуалност и сексуално и репродуктивно здраве, без дискриминация, принуда и насилие. ЕС изтъква освен това необходимостта от всеобщ достъп до качествена и достъпна изчерпателна информация и образование относно сексуалното и репродуктивното здраве, включително до широкообхватно сексуално възпитание, както и до здравни услуги.

---

11 Призив за действие – Защита от основано на пола насилие при извънредни ситуации | Присъединяване към борбата срещу основаното на пола насилие при кризи

12 11031/19.

13 14716/22 и 15086/18

14 13343/20.

13. Съветът категорично осъжда използването на глада като метод за водене на война и потвърждава отново ангажимента си за справяне с продоволствената несигурност и недохранването. Съветът изтъква необходимостта от предоставяне на животоспасяващо продоволствено подпомагане, заедно с достъп до чиста питейна вода, в подкрепа на функционирането на местните продоволствени системи и пазари, когато това е осъществимо, като по този начин се допринася за подпомагане на общностите да изградят устойчивост и да устояват по-добре на бъдещи сътресения.

14. Съветът изтъква отново ангажимента си да смекчава в максимална степен потенциалните непредвидени отрицателни последици от ограничителните мерки на ЕС върху хуманитарната дейност, основана на принципи. Съветът подчертава значението на гарантирането на последователното включване на хуманитарни изключения в режимите на ограничителни мерки на ЕС, когато е уместно, и на осигуряването на ефективна рамка за използването на тези изключения от хуманитарните организации. Съветът ще продължи да разглежда включването на тежките нарушения на МХП като основание за включване в списъците в автономните режими на санкции на ЕС.

15. Съветът отчита, че е важно хуманитарните организации да се допълват взаимно, за да се подобри ефективността на хуманитарните действия. Съветът подчертава решаващата роля на международните и националните неправителствени организации и местните хуманитарни организации като екипите за реагиране на първа линия и хуманитарните партньори, особено в труднодостъпните райони. Във връзка с това Съветът припомня ангажиментите по Голямото споразумение, особено тези относно локализацията и гъвкавото финансиране. Съветът изтъква, че местните общности и националните НПО са едни от най-ефективните участници в усилията за реагиране и възстановяване и следва да поемат водеща роля в решенията и процесите, които ги засягат. Съветът подкрепя ангажимента за овластяване на местните общности и местните организации и подчертава, че това трябва да се превърне в рамки за отчетност пред засегнатите лица. Съветът одобрява новата пътна карта на Комисията за локализиране, включително предоставянето на 25% от хуманитарното финансиране от ЕС до 2027 г. възможно най-пряко на местните и националните организации, включително ръководени от жени и бежанци организации и организации на хора с увреждания, и подкрепата за усилията за по-локализирани структури за координация на районен принцип, включително организации на гражданското общество и органи на местното управление.

16. Съветът отчита уникалната роля на Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец като основен стълб на световната хуманитарна система и насърчава непрекъснатото сътрудничество между ЕС, Движението и други хуманитарни партньори за укрепване на координираната, ефективна и ръководена на местно равнище хуманитарна реакция.

17. По същия начин Съветът признава, че е важно да се работи с правителствата на приемащите държави, когато това е възможно и при надлежно зачитане на хуманитарните принципи, включително в държавите, изправени пред продължително разселване. Съветът подчертава, че равнопоставените партньорства с подходяща подкрепа са основата за преход от паралелни хуманитарни системи към приобщаващ и устойчив достъп до национални социални услуги и възможности за самостоятелност и трайни решения. Това са жизненоважни елементи за подобряване на достъпа до основни социални, икономически и законни права и за осигуряване на ефективна помощ.

18. По отношение на стълба „Изпълнение“ Съветът признава веригите на доставки на хуманитарна помощ като стратегически инструменти, способстващи хуманитарната дейност, особено когато местните пазари или набавянето на парични средства са престанали да функционират. Съветът приветства Групата за лидерство в хуманитарната област относно веригата на доставки (HLGSC) и други свързани инициативи, които насърчават модел на вериги на доставки, който е в по-голяма степен основан на сътрудничество, управляван на местно ниво, съобразен с равенството между половете и екологично устойчив[15]. В условията на ограничена среда за финансиране Съветът изтъква необходимостта от намаляване на дублирането и максимално увеличаване на разходната ефективност и сътрудничеството – от снабдяването до доставката в „последната миля“. Това изисква по-често използване на съвместни поръчки, обединени логистични ресурси, споделяне на данни и оперативно съвместими системи, като същевременно се използват в по-голяма степен съществуващите разпределителни центрове за хуманитарна помощ и логистичен капацитет.

---

[15] В съответствие с принципите на Декларацията на донорите на хуманитарна помощ относно климата и околната среда – Европейска гражданска защита и европейски операции за хуманитарна помощ.

19. Новият модел следва да даде приоритет на местните доставки, подготвеността и изпреварващите действия, като гарантира, че участниците разполагат с предварително определени запаси, дългосрочни споразумения за услуги и протоколи за координация преди настъпването на кризи. Съветът приканва Комисията и държавите – членки на ЕС, да постигнат напредък в хармонизирането на дарителите по отношение на изискванията за съответствие, както и във финансирането на конкретни инициативи за реформа на веригите на доставки. Съветът също така насърчава ЕС и неговите държави членки да провеждат съвместни операции, когато това е осъществимо.

20. Съветът отчита и значението на цифровизацията, събирането и споделянето на надеждни и дезагрегирани данни и оперативно съвместимите системи в цялата хуманитарна система за повишаване на ефективността, ефикасността и отчетността на хуманитарната дейност. Съветът подчертава, че цифровите решения следва да се разработват и внедряват по отговорен, приобщаващ и ориентиран към човека начин, при надлежно зачитане на защитата на данните и отговорното им управление.

21. Съветът приветства предложението за увеличаване на трансформиращите механизми, включително чрез увеличаване на дела на многогодишното, частично целево и нецелево финансиране и по-нататъшно опростяване на управлението на безвъзмездните средства, и приканва държавите – членки на ЕС, да дадат приоритет на качественото финансиране. Съветът приветства по-специално предложенията за увеличаване на хуманитарното финансиране чрез пълния набор от обединени средства, като същевременно признава значението на основното финансиране и подкрепя насърчаването на подхода „Екип Европа“. Съветът изтъква, че увеличаването на обединените средства следва да бъде придружено от пропорционални механизми за управление, прозрачност и отчетност и от нарастващи усилия за по-справедливо споделяне на рисковете, като се гарантира, че финансирането достига ефективно до най-подходящите участници, включително тези, които извършват дейност в труднодостъпни райони. Съветът потвърждава, че многоцелевата помощ под формата на парични средства може да подобри редица хуманитарни резултати, като същевременно подкрепи местните икономики и укрепи устойчивостта, както и може да допринесе за по-ефективна, включително и от гледна точка на разходите, и ориентирана към хората хуманитарна реакция. Помощта под формата на парични средства следва да бъде предпочитаният начин за реагиране, когато това е възможно и уместно. Съветът насърчава Комисията и държавите – членки на ЕС, да хармонизират изискванията и процедурите за дарителите, по-специално по отношение на комплексната проверка, съответствието, одита и докладването, и да засилят обмена на информация с оглед намаляване на дублирането.

22. По отношение на стълба „Партньорство“, като припомня заключенията си относно укрепването на устойчивостта в държавите партньори чрез външната дейност на ЕС[16] и в съответствие със заключенията си относно съгласуван подход към нестабилността, инструментите за външна дейност на ЕС и резултатите в областта на устойчивото развитие[17], Съветът приветства новоразработената визия за интегриран подход на ЕС към нестабилността. Съветът изтъква значението на интегрираните, специфични за контекста, основани на правата на човека, чувствителни към конфликти и съобразени с равенството между половете подходи за справяне с нестабилността, укрепване на устойчивостта и подкрепа за стабилния мир и развитие. Интегрираният подход към нестабилността трябва да включва засилено и систематично взаимодействие с гражданското общество, включително ръководените от жени организации и организации за защита на правата на жените, младежки организации и организации на хората с увреждания, като същевременно се поддържа във възможно най-голяма степен диалог с националните, регионалните и местните власти. Освен това Съветът изтъква отново значението на подобряването на системите за социална закрила и на гарантирането на равен достъп до основни услуги като ключови фактори за устойчивост, социално сближаване и дългосрочна стабилност.

23. Съветът изтъква необходимостта от приоритизиране и засилване на координацията в рамките на Комисията и от партньорство със съответните заинтересовани страни, като например Европейската инвестиционна банка, Световната банка и други международни финансови институции, когато е уместно. Съветът изтъква „Екип Европа“ като ценна платформа за политическа координация, съвместен анализ, колективно позициониране и съвместно изпълнение сред участниците от ЕС, особено в нестабилна обстановка.

24. Като отбелязва, че ефективното осъществяване на връзката между хуманитарните действия, развитието и мира изисква многостранна реформа и овластена система на постоянните координатори/хуманитарните координатори на ООН, Съветът потвърждава отново, че ЕС е готов да работи с партньори за постигане на напредък в реформата на ООН, насочена към по-ефективна, включително и от гледна точка на разходите, и по-добре реагираща система на ООН, способна да постига ефективни резултати по трите стълба на връзката между хуманитарните действия, развитието и мира чрез съгласувани подходи, съобразени с местните условия.

---

16 11777/25.
17 9285/26.

25. Съветът подчертава значението на запазването на ангажираността в силно и изключително нестабилна обстановка, особено в ситуации, засегнати от продължителни или пренебрегнати кризи, и в политически сложни условия, включително в райони, контролирани от недържавни въоръжени групировки, чрез гъвкави, адаптивни и чувствителни към конфликтите подходи, ръководени от принципа за ненанасяне на вреда.

26. Като припомня заключенията си относно съгласуван подход към нестабилността[18] и относно Global Gateway[19], Съветът изтъква отново потенциала в нестабилни условия на Global Gateway – световната по мащаб инвестиционна стратегия на ЕС – за мобилизиране на публични и частни ресурси с цел преодоляване на глобалния недостиг на инвестиции в секторите на цифровите технологии, климата и енергетиката, транспорта, здравеопазването, образованието и научните изследвания. Тя следва да допълва по подходящ начин другите специални подходи и инструменти за нестабилни условия чрез всеобхватен 360-градусов подход, съчетаващ трансформираща инфраструктура с реформи за създаване на благоприятна среда, отчитайки важността на насърчаването на взаимноизгодни партньорства, които допринасят както за устойчивото развитие и издръжливостта на държавите партньори, включително в нестабилна обстановка и в най-слабо развитите държави, така и за стратегическите интереси на Съюза.

27. Съветът изтъква отново, че изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда са все по-значими фактори за възникването на хуманитарни нужди и водят до разселване, продоволствена несигурност, недохранване, недостиг на вода, отслабена инфраструктура и устойчивост, както и до загуба на поминък. Съветът потвърждава отново ангажимента на ЕС да подкрепя по-целенасочена, ориентирана към бъдещето, основана на информация за риска и интелигентна по отношение на климата хуманитарна дейност и призовава за изпълнението на Декларацията на донорите на хуманитарна помощ относно климата и околната среда. Тя подчертава значението на подходите, които подкрепят уязвимите общности да предприемат изпреварващи действия за адаптиране към климатичните и екологичните сътресения в краткосрочен до средносрочен план, както и целенасочени инициативи, полагащи основите за дългосрочна устойчивост.

---

18 9285/26.
19 10349/26.

28. Като припомня заключенията си относно намаляване на риска от бедствия в контекста на външната дейност на ЕС[20] и заключителния документ от срещата по линия на Голямото споразумение относно засилването на изпреварващите действия, Съветът приветства превключването от ответна реакция при кризи към по-проактивни, основани на информация за риска, ранни и изпреварващи действия, и призовава за твърд ангажимент за увеличаване на целенасочената и устойчива подкрепа от ЕС, включително за рамки за изпреварващи действия. Съветът отчита потенциала на иновативното финансиране на риска като един от тези методи, като подчертава необходимостта от координирани местни и регионални рамки за управление на риска от бедствия и засилено държавно участие чрез сътрудничество в областта на хуманитарната помощ и гражданската защита. Съветът насърчава Комисията и държавите – членки на ЕС, да поощряват по-голямата хармонизация на подходите за финансиране и рамките за изпреварващи действия въз основа на съществуващите механизми за координация.

29. Съветът потвърждава отново колко е важно да се гарантира, че официалната помощ за развитие (ОПР) на ЕС е адекватно и прозрачно насочена към нестабилна и засегната от конфликти обстановка, както и на запазването на напредъка към целта на колективната ОПР на ЕС за най-слабо развитите държави. Съветът припомня и заключенията си относно преодоляването на недостига на хуманитарно финансиране[21] и ангажимента за предоставяне на най-малко 0,7% от колективния БНД като ОПР до 2030 г., като се гарантира, че подходящ дял, например 10% от ОПР, е предназначен за хуманитарна дейност въз основа на съществуващите хуманитарни нужди.

30. Съветът отчита значението на взаимодействието с редица участници в хуманитарни ситуации, за да се отговори по-всеобхватно на хуманитарните нужди, да се използват различни подходи и да се преодолее недостигът на хуманитарно финансиране. Във връзка с това Съветът категорично приветства амбицията за мобилизиране на допълнителни ресурси за допълване на ОПР на ЕС и неговите държави членки и за по-тясно сътрудничество в партньорство с частния сектор, благотворителните организации и финансовите институции по отговорен, отчетен и прозрачен начин и в съответствие с хуманитарните принципи.

---

20 14463/22.
21 9598/23.

31. Съветът призовава Комисията и върховния представител:

– Да представят до ноември 2026 г. конкретна пътна карта за изпълнението на съвместното съобщение до Съвета, включително относно ключовите инициативи, ангажименти и усилия за насърчаване на координацията на „Екип Европа“, и да докладват ежегодно за изпълнението на съвместното съобщение; това следва да включва, наред с другото, акцент върху разработването на стратегически и съгласуван подход към хуманитарната дипломация, докладването на напредъка към целта за насочване на най-малко две трети от хуманитарното финансиране чрез трансформиращи механизми, както и върху постигането на напредък по препоръките на Групата за лидерство в хуманитарната област относно веригата на доставки и насърчаването на текущите реформи, така че веригите на доставки на хуманитарна помощ да отговарят ефективно на хуманитарните нужди;

– Да докладват редовно на Съвета относно обмена на послания с цел систематичното интегриране на приоритетите на хуманитарната дипломация, включително спазването на МХП и отчетността, защитата на всички цивилни лица, включително хуманитарния и медицинския персонал, и хуманитарния достъп в двустранния диалог на ЕС с трети държави в областта на политиката, сигурността и икономиката;

– Да засилят координацията във всички направления на съвместното съобщение между институциите на ЕС и институционалните участници, държавите – членки на ЕС, и други заинтересовани хуманитарни партньори, включително чрез рамките във връзка с нестабилността в изключително нестабилна обстановка; да насърчават усилията на „Екип Европа“ във всички различни аспекти, включително координация на политиките, съвместни послания и ефективно планиране и оперативно съгласуване;

– Да приведат в действие интегрирания подход на ЕС към нестабилността, включително чрез засилени подходи към връзката между хуманитарните действия, развитието и мира, и да докладват на Съвета относно постигнатия напредък, когато е приложимо;

– Да използват пълноценно връзката между хуманитарните действия, развитието и мира, включително в ситуации на преход и ситуации, които не са обхванати чрез планове за свръхприоритизирана хуманитарна реакция, за да се справят с основните фактори за нестабилност и продължителни и многоизмерни кризи и да насърчават изграждането на мира и процесите на посредничество за мир, като същевременно гарантират принципна хуманитарна реакция;

– Да използват всички инструменти, с които разполагат, включително сътрудничеството за развитие, дипломатическия ангажимент, изграждането на мира, посредничеството, ангажимента в сектора на сигурността и мисиите и операциите по линия на ОПСО, в тясно сътрудничество с държавите – членки на ЕС, за да се справят с първопричините за нестабилността и да засилят подкрепата си за изграждането на мира, посредничеството и предотвратяването на конфликти.

32. Съветът призовава Комисията:

– Да докладва редовно на Съвета относно недостига на хуманитарно финансиране и финансиране за най-малко финансираните или тежки кризи и ограниченията на достъпа;

– Да продължи да позиционира „Екип Европа“ като по-силен поддръжник на хуманитарната система чрез хуманитарната реформа – като част от по-широката програма ООН-80 и програма за реформи, в сътрудничество със съответните агенции на ООН и партньорите от НПО, като се съсредоточи върху повишаването на ефективността, локализирането, съвместните решения, предвидимото и гъвкаво финансиране, опростените договорености за координация и по-добрата отчетност пред засегнатото население;

– Да намали структурните пречки пред прякото финансиране от ЕС за местните участници, включително комплексната проверка, допустимостта, разходите за привеждане в съответствие, качеството на партньорството за поделяне на риска и участието в политическия диалог, както и да интегрира по-амбициозни цели и по-широки усилия за локализация в бъдещите оценки; да обмисли допълнителното увеличаване на финансирането, по възможно най-пряк начин, за местните и националните участници – над целевия показател за 2027 г. и да предостави информация за действията след тази дата;

– Да набележи варианти за увеличаване на по-гъвкавото и предвидимо хуманитарно финансиране, включително чрез обединени средства, и да встъпи в нови партньорства с частния сектор, благотворителните фондации и финансовите институции с цел по-добро използване на дейностите на тези партньори в хуманитарни ситуации;

– Да разработи предложения за конкретни инициативи на „Екип Европа“ за засилване на колективната хуманитарна дейност на ЕС и неговите държави членки.